

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové, Ph.D., a přísedících Mgr. Michala Hermana a Ing. Vladimíry Konečné v hlavním líčení konaném dne 8. března 2023

takto:

Obžalovaný

J.E., narozený XXXXX, asistent prodeje ve společnosti Kaufland v Jihlavě, trvale bytem XXXXX, toho času ve vazbě v této trestní věci ve Vazební věznici XXXXX,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, nejméně však od září 2020 do prosince 2021, v místě svého trvalého bydliště v obci XXXXX,

v úmyslu vlastního sexuálního uspokojení, zneužíval svého postavení dospělé authority a skutečnosti, že nezletilá poškozená nebyla dostatečně vyspělá na to, aby si vždy uvědomovala podstatu jednání obviněného, případně aby se zmohla na odpor, a při této příležitosti se koupal nahý ve vaně se svou nezletilou dcerou, poškozenou J.E., nar. XXXXX, přičemž ji osahával a omýval na intimních partiích, což jej vzrušovalo, nutil ji, aby mu před koupáním poškozená svlékala jeho spodní prádlo, nutil ji, aby mu sahala na penis, aby mu jej rukou vzrušovala, přičemž nejméně ve čtyřech případech došlo k jeho ejakulaci, kdy ejakulát z jeho penisu v některých případech skončil na poškozené, po koupání ji mazal krémem po celém těle, včetně jejích intimních partií, přitom jí strkal prst do konečníku, což pro ni bylo bolestivé, při uspávání ležel nejméně desetkrát vedle ní a při jejím uspávání jí v těchto zhruba deseti případech hladil po jejím přirození, lízal jí její přirození, strkal do něj prst, dále jí hladil na její nahé zadnici a strkal svůj jazyk do přirození a

konečníku poškozené, která se v tomto případě se slovy „prosím, nedělej to“ pokusila v jeho chování zabránit, avšak neúspěšně, v přesně nezjištěném množství případů se pokusil zasunout svůj penis do jejího přirození, při jedné z jeho ejakulací jí zasunul svůj penis do jejích úst a ejakulát tak vytekl poškozené do jejích úst, dále poškozené nejméně v pěti případech vložil svůj penis do ruky a naváděl ji, jaké pohyby s ním má provádět, přičemž asi ve třech případech ejakuloval, nejméně ve čtyřech případech jí pak vložil svůj penis do jejích úst a přitom ji lízal na přirození, přičemž rovněž došlo k jeho ejakulaci, přičemž shora popsaná jednání trvala vždy v časovém rozmezí pěti až deseti minut, opakovaně poškozenou líbal na její ústa, kdy jí strkal svůj jazyk do jejích úst, v jednom případě pak dal poškozené do ruky banán a instruoval ji v tom smyslu, aby poškozená banán uchopila a strčila mu jej do jeho zadnice, což nezletilá učinila, přičemž při některých shora popsáných jednáních se poškozená pokoušela z místa odejít, ale obžalovaný ji vždy držel oběma rukama a hrozil jí, že pokud o jeho jednání někomu řekne, tak ji naseká anebo rozseká, případně že dostane na zadek, přičemž jí zdůrazňoval, že je to jejich společné tajemství, kdy jako otec poškozené znal věk nezletilé a věděl, že poškozená je mladší patnácti let,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, spáchal takový čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1 alinea první, alinea druhá, odstavce 2 písmene a), odstavce 3 písmene a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení psychiatrické v **ambulantní** formě.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu nemajetkové újmy poškozené J.E., nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupené Magistrátem města Jihlavy, částku ve výši 200 000 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená J.E., nar. XXXXX, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Vzhledem k tomu, že se státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání po vyhlášení rozsudku a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, byl ve věci vyhotoven zjednodušený písemný rozsudek podle ustanovení § 129 odstavec 2 trestního řádu, který neobsahuje odůvodnění stran výroku o vině a trestu.
2. K včas a řádně uplatněnému nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozené J.E., zastoupené Magistrátem města Jihlavy, soud nejprve konstatuje, že krátce před zahájením hlavního líčení byl soudu zaslán nový návrh na přiznání náhrady nemajetkové újmy poškozené ve výši 500 000 Kč s tím, že má soud přibrat znalce k vypracování znaleckého posudku, v němž bude stanovena náhrada nemajetkové újmy dle Metodiky Nejvyššího soudu. Takový návrh na doplnění dokazování zamítl s odkazem na povahu adhézního řízení, kdy tvrzení a prokázání rozhodných okolností náleží poškozenému, tj. důkazní břemeno leží na poškozeném, přičemž ani zvláštní procesní práva přiznaná zvláště zranitelné oběti na tom nemůže nic změnit (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016 sp. zn. 4 Tdo 1402/2015, usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2020 sp. zn. IV. ÚS 721/20).
3. Obecně k uplatněnému nároku soud uvádí, že podle § 2910 zákona č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“), škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy (§ 2956 NOZ). Ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy dále soud konstatuje, že v případě způsobení zvláště závažného ublížení na zdraví nebo usmrcení, odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti (§ 2959 NOZ). Při stanovení výše nemajetkové újmy je tak třeba přihlídnout k okolnostem na straně poškozeného, mezi které patří zejména kvalita a intenzita příbuzenského vztahu, věk zemřelého a pozůstalých, materiální závislost pozůstalých osob na usmrcené osobě a v neposlední řadě i morální zadostiučinění ve formě právního postihu škůdce. Na straně škůdce je třeba přihlídnout k jeho postoji k projednávané věci, dopad události do jeho duševní sféry i míru jeho zavinění. Nelze ani odhlédnout od majetkových poměrů škůdce z důvodu reálnosti uspokojení přiznaných nároků. Výše uvedená kritéria pak je třeba hodnotit s ohledem na individuální okolnosti konkrétního případu, nicméně je rovněž nutné s ohledem na stávající rozhodovací praxi přihlídnout k obdobným případům, neboť nekonzistentnost rozhodování soudů by mohla vést k právní nejistotě všech zúčastněných osob. K tomu soud konstatuje, že v trestních věcech týkajících se nároku nemajetkové újmy poškozených v případě znásilnění v rodině se rozpětí relutární náhrady pohybuje v částkách 100 000 – 200 000 Kč, resp. až 500 000 Kč v případě velmi závažných (brutálních) opakujících se útoků.
4. Ve výše uvedeném kontextu soud na jedné straně hodnotil majetkové poměry obžalovaného, jeho postoj k projednávané věci a veškeré důsledky, které trestní řízení mělo pro jeho současný život, na druhé straně i konkrétní specifika projednávaného skutku – intenzita vztahu mezi poškozenou a obžalovaným, dopad jednání na psychický stav poškozené i perspektiva řádného vývoje poškozené nezletilé. Pokud se týká dopadu jednání obžalovaného na poškozenou, dle znaleckého posudku PhDr. Ivany Holešovské nebyly uváděny žádné symptomy posttraumatické stresové poruchy. Ani sama poškozená si při exploraci u znalkyně nestěžovala na možné problémy psychické či fyzické. Vztah poškozené k obžalovanému se vlivem projednávaného skutku změnil

a narušil, nicméně znalkyně uvedla, že poškozená má stále obžalovaného ráda, byť méně. Na straně obžalovaného pak soud přihlédl k jeho plnému doznání, projevené lítosti i snaze zaplatit poškozené její nárok na nemajetkovou újmu. Rovněž soud přihlédl k tomu, že v důsledku jednání obžalovaného došlo k zániku jeho manželství a k významnému narušení jeho vztahu s poškozenou, což obžalovaný citelně prožíval i u hlavního líčení. Je tak zřejmé, že nepodmíněný trest odnětí svobody uložený obžalovanému jakožto morální satisfakce není jediným důsledkem jeho nezákonného jednání. Právě se zřetelem k výše uvedenému soud shledal, že by přiznání požadované náhrady nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč bylo nejen v rozporu s principem proporcionality, ale bylo by i nepřiměřeně přísné vůči obžalovanému. Proto soud rozhodl o tom, že obžalovaný má poškozené zaplatit na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 200 000 Kč, a poškozená se se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr. řádu). Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.)

Brno 8. března 2023

JUDr. Dita Řepková, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu